

अर्जु

अर्जुनः, पुं, (अर्जयति, अर्ज् + युवल्) श्वेतपर्णासः । वायु इति भाषा । तत्पर्यायः । श्वेतच्छदः २ गन्धपत्रः ३ पाता ४ कुठेरकः ५ । इति शब्द-चन्द्रिका ॥ वर्मरीभेदः । आजननाइ इति पश्चिमदेशे ख्यातः । तत्पर्यायः । क्षुद्रतुलसी २ क्षुद्रपर्णः ३ मुखार्जकः ४ उद्यगन्धः ५ जम्बीरः ६ कुठेरः ७ कठिञ्जरः ८ । अस्य गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं । कफवातामयनेत्ररोगनाशित्वं । रूचि-कारित्वं । सुखप्रसवकारकत्वञ्च । इति राजनि-र्घण्टः ॥ सामान्यतुलसी । इति रत्नमाला ॥ (“कफप्रा लघवेन रुक्षाः खिगधोष्णाः पित्तवर्जनाः । कटुपाकरसाश्चैव सुरसार्जकभृशुणाः” । इति सुश्रुतञ्च ॥)

अर्जुनः, त्रि, (अर्जयति, अर्ज् + युवल्) उपार्जन-कर्त्ता । यथा । “अतएव वशिष्ठेन ज्येष्ठस्यांशदय-मभिधायार्जकस्यांशदयमभिहितं” । इति दाय-भागः ॥

अर्जनं, स्त्री, (अर्ज् + ल्युट्) उपार्जनं । स्वल्हेतु-भूतो व्यापारः । यथा । अर्जनं स्वल्हेतुभूतो व्यापारः अर्जनं स्वल् नापादयतीति विप्रतिषिद्ध-मिति दायभायः ॥

(“अर्जयित्वापारोर्जनमिति जीमूतवाहनः” ।

“स्वामित्वजनकव्यापारत्वम्” इति महेश्वरः” ।

“स्वामित्वहेतुभूतव्यापारत्वम् इति । श्रीकृष्णः । “पितृनिधनकालीनं वा जीवन्मेव पुत्रस्यार्जनं भविष्यति” । इति दायभागः ।

“अर्धानामर्जने दुःखमर्जितानाञ्च रक्षणे” ।

इति पञ्चतन्त्रे ।

“द्रव्यार्जनञ्च नाशञ्च मित्रामित्रस्य चार्जनम्” । इति भनुः ।)

अर्जुनं, स्त्री, (अर्ज् + उनन्) ढणं । नेत्ररोगः । इति विश्वमेदिन्यौ । तस्य लक्षणं । “एको यः शशरुधिरोपमन्तु विन्दुः सुकृशो भवति तदर्जुनं वदन्ति” । इति माधवकारः ॥

(“नीचक् शृङ्गणोर्जुनं विन्दुः शशलोहितलो-हितः” इति वाभट्टञ्च ।)

अर्जुनः, पुं, (अर्ज् + उनन्) पाण्डुराजस्य ढतीय-पुत्रः । स तु इन्द्रात् कुन्तीगर्भे जातः । तत्पर्यायः । पाण्डुनः २ जिष्णुः ३ किरिटी ४ श्वेतवाहनः ५ बीभत्सुः ६ विजयः ७ कृष्णः ८ सत्यसाची ९ धनञ्जयः १० । इति विराटपर्वं । पार्थः ११ शक्रनन्दनः १२ गाखीवी १३ मध्यमपाण्डवः १४ श्वेतवाजी १५ कपिध्वजः १६ राधाभेदी १७ सुमद्रेषः १८ गुडाकेशः १९ दृष्टद्वजः २० । इति जटाधरः ॥ मेदिनिः २१ । इति भूरिप्रयोगः ॥ * । स्वनामस्थानरत्नविषेयः । आजन इति भाषा । तत्पर्यायः । नदीसर्जः २ वीररक्तः ३ इन्द्रदुः ४ कजुभः ५ । इत्यमरः ॥ शम्बरः ६ पार्थः ७ चिचयोधीः ८ धनञ्जयः ९ वैरातद्वः १० किरिटी ११ गाखीवी १२ शिवमल्लकः १३ सत्यसाची १४ कर्णारिः १५ करवीरकः १६ कौन्तेयः १७ इन्द्र-सन्तुः १८ वीरदुः १९ कृष्णसारथिः २० पृथाजः

अर्ण

२१ पाण्डुनः २२ धन्वी २३ । इति राजनिर्घण्टः । तत्पर्यायगुणाः ।

“कजुभोर्जुननामाख्यो नदीसर्जश्च कीर्तितः ।

इन्द्रदुर्वीरदृष्टश्च वीरश्च धवलः स्मृतः ॥

कजुभः शीतलो भद्रस्ततश्चयविभाषजित् ।

मेदोमेहप्रधानं हन्ति तुवरः कफपित्तहृत्” ॥

इति भावप्रकाशः ॥ अस्य गुणाः । क्षतभ्रमरक्त-

स्तम्भनमूत्रकृच्छररोगे पथ्यत्वं । इति राजवल्लभः ॥

कषायत्वं । उष्णत्वं । ब्रह्मशोधनत्वं । कफपित्तश्रम-

दृष्णात्तिनाशित्वं । वायुरोगप्रकोपकारित्वञ्च ।

इति राजनिर्घण्टः ॥ * । (अस्य व्यवहारो

यथा,—

“अर्जुनस्य त्वचा सिद्धं क्षीरं दद्याद्दामये” ॥

इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहः ॥)

कार्तवीर्यार्जुनः । माहिषनाथे नाम पुरो तस्य

राजधान्यासीत्, स खलु भुजवीर्यश्च सप्तद्वीपां

धरामजयत् । योगाद् बाहुसहस्रञ्च लब्धवान् ।

“तस्य बाहुसहस्रन्तु युध्यतः किञ्च भारतः ॥

योगात् योगेश्वरस्यैव प्रादुर्भवति मायया ॥

तेनेयं पृथिवी सर्व्वी सप्तद्वीपा सपर्व्वता ।

ससमुद्रा सनगरा उभेय विधिना जिता ॥

तेन सप्त द्वीपेषु सप्तयज्ञशतानि वै ।

प्राप्तानि विधिना राज्ञा श्रूयन्ते जनमेजय” ॥

“योर्जुनेनार्जुनस्तुल्यो दिवाऊर्ज्जुनाऊर्ज्जुना” ।

इति महाभारते ॥ मयूरः । मातुरेकस्ततः । इति

मेदिनी ॥ श्वेतवर्णः । तद्वति चि । इत्यमरः ॥

अर्जुनध्वजः, पुं, (अर्जुनस्य पार्थस्य ध्वजः, रघु-

केतुभूतः, सततं तत्रावस्थानात्) हनुमान् ।

इति हेमचन्द्रः ॥

अर्जुनी, स्त्री, (अर्ज् + उनन्, गौरादित्वात् ङीष्) ।

गवी । करतोयानदी । कुट्टनी । उषा । इति

विश्वमेदिन्यौ ॥

अर्जुनोपमः, पुं, (अर्जुनः स्वनामख्यातः दृष्टः उपमा

यस्य सः) दृष्टभेदः । श्रेणुन इति भाषा ।

तत्पर्यायः । महापत्रः २ शाकल्यः ३ अनीलः ४

अर्णः ५ । इति शब्दचन्द्रिका ॥ शाकाख्यः ६

खरपत्रः ७ । इति रत्नमाला ॥

अर्णः, पुं, (अर्णः क्तः) शाकल्यः । इति शब्द-

चन्द्रिका ॥ अर्णः । इत्यागमः । वर्णः । यथा,—

“वर्णोत्तरं रश्मिरर्णः सरास्तु कथिता अचः ।

अङ्गानि ह्यो वर्णाः कादयोऽष्टौ प्रकीर्त्तितः” ॥

इति वीजवर्णोभिधानं ॥

अर्णः, [स्] स्त्री, (ऋच्छति, ऋ गतौ उदके नुट्

चेत्यन्तेरसुन् तस्य च नुट्) जलं । इत्यमरः ॥

अर्णवः, पुं, (अर्णोसि जलानि सन्धस्मिन्, अर्णसो-

लोपश्चेति वः सलोपश्च) समुद्रः । इत्यमरः ॥

(“अष्टव्यसाभिगन्धश्च यादोरत्नैरिवाणवः” ।

इति रघुवंशे ॥)

अर्णवजः, पुं स्त्री, (अर्णवान् जायते, अर्णव + जन +

ङ, उपपदसमासः) समुद्रफेनः । इति रत्नमाला ।

(समुद्रफेनशब्देऽस्य विवरणं श्रेयं) ।

अर्णवमन्दिरः, पुं, (अर्णवः मन्दिरमिव यस्य सः) ।

अर्थ

वर्णः । इति हेमचन्द्रः ॥

अर्णवोद्भवः, पुं, (उद्भवत्वत्वात्, उत् + भू + अघा-

दाने अघ्, अर्णवः उद्भवो यस्य सः) अभिजात-

दृष्टः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (अभिजातशब्दे-

ऽस्य गुणा ज्ञातव्याः) । (चन्द्रः । अमृतः) ।

अर्णोदः, पुं, (अर्णोसि ददाति, दा + क्) सुस्तकः ।

मेघः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अर्णोभवः, पुं, (अर्णोसि जने भवति, अर्णस् + भू +

अघ्, उपपदसमासः) शङ्खः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

अर्णगणः, पुं, (आर्णद्व गलति, गल + अघ्, एषो-

दरादित्वात् वा ङस्) आर्णगणः । नील-

भिण्डिका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (नीलभिण्डि-

शब्देऽस्य गुणो व्याख्येयः) ।

अर्णगं, स्त्री, (ऋत + ल्युट्, पठे इयडभावः) ।

जुगुप्सा । निन्दा । इत्यमरः ॥

अर्णः, स्त्री, (अर्ण + क्तिन्) पीडा । धनुरयभागः ।

इत्यमरः ॥ (पीडार्थे उदाहरणं यथा,—

“यूयं समं वचकहिङ्गुमहौषधानां,

शुण्ठाम्बुना कफसमीरणासम्भवासु ।

हृत्पान्श्रुष्टजठरार्त्तिविच्छिचिकासु

पेयन्तथा यवरेणेन च विविषन्थे” ॥

इति वैद्यकचक्रपाणिंसंग्रहः ॥)

अर्णिका, स्त्री, (ऋत + युवल्) अर्णिका । नाथोक्तौ

ज्येष्ठा भगिनी । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥

अर्थं तु क ङ याचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥ ङ

अर्थयते अर्थोपयते । प्रार्थयत्वन्मूल्यानीत्यादौ

प्रार्थनं प्रार्थः पश्चात् प्रार्थं करोति इति औ

परस्मैपदं । इति दुर्गादासः ॥

अर्थः, पुं, (अर्थ + घञ्) । विषयः । याचना ।

धनं । कारणं । वस्तु । शब्दप्रतिपाद्यः । निवृत्तिः ।

प्रयोजनं । इति मेदिनी ॥ प्रकारः । इति हेम-

चन्द्रः ॥ (धनार्थं यथा,—

“अर्थेन बलवान् सर्व्वः अर्थोद्भवति पण्डितः” ।

इति हितोपदेशे । अयश्च त्रिवर्गस्यान्तर्गतः ।

“कस्यार्थधर्मो वद पीडयामि

सिन्धोस्तटावोषडव प्रदृढः” इति कुमारसम्भवे ।

“तमसो जलक्षयं कामो राजसत्त्वर्थं उच्यते

सत्त्वस्य जलक्षयं धर्मः श्रेयमेवायं यथोत्तरं” ॥

इति भनुः । शब्दप्रतिपाद्यः । शब्दानामभिधेयः ।

“वागर्थाविव संपत्तौ वागर्थप्रतिपत्तये” ।

इति रघुवंशे । अभिधेयं । अलङ्कारशास्त्रादौ

अर्थस्तिविधः, वाच्यो लक्ष्यो यद्भवेति ।

अर्थना, स्त्री, (अर्थ + युच्) याचना । भिक्षा ।

इत्यमरः ॥

अर्थपतिः, पुं, (अर्थानां पतिः, षष्ठीतत्पुरुषः) ।

कुवेरः । राजा । इति मेदिनी ॥

(“अर्थार्थमर्थपतिर्वाचमाददे वदतां वरः” ।

“स नैवधस्यार्थपतेः सुतायाम्” । इति रघुवंशे ॥)

अर्थप्रयोगः, पुं, (अर्थानां धनानां प्रयोगः, षष्ठी-

तत्पुरुषः) । दृढिभोजिका । इत्यमरः ॥ सुदे

देया वाङ्गी देया इत्यादि भाषा ।